

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1871

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Jasminke Jenjić i Blanše Turić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa Martina Dragičević po generalnoj punomoći, protiv tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, koju zastupa dr. sc. Dražen Lučić, predsjednik vijeća, uz sudjelovanje H1 Telekoma d.d. iz Splita, Put Trščenice 10, u svojstvu zainteresirane osobe kojeg zastupa Kristijan Uwe Ćurković, predsjednik Uprave, radi poništenja rješenja klasa: UP/I-344-08/14-03/05, urbroj: 376-04-14-15 od 30. srpnja 2014. godine, u sjednici vijeća održanoj 2. srpnja 2015.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti iz Zagreba, klasa: UP/I-344-08/14-03/05, urbroj: 376-04-14-15 od 30. srpnja 2014.

II. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem tuženog tijela uvodno navedenog broja utvrđeno je da H1 Telekom d.d. Put Trščenice 10, Split, ima pravo na naknadu:

I.a) za zakašnjenje Hrvatskog Telekoma d.d. u otklanjanju kvarova/smetnji za uslugu veleprodajnog širokopojasnog pristupa za studeni 2013. za sve korisnike navedene u specifikaciji Hrvatskog Telekoma d.d. od 23. svibnja 2014., osim u slučaju višestruko prijavljenih smetnji te smetnji kod koje je H1 propustio dostaviti GUID, a u visini cjelokupnog iznosa veleprodajne naknade prema članku 8.2.3. Standardne ponude Hrvatskog Telekoma d.d. za uslugu veleprodajnog širokopojasnog pristupa Internetu koja je bila u primjeni od 1. listopada 2013.;

b) za zakašnjenje Hrvatskog Telekoma d.d. u otklanjanju kvarova/smetnji za uslugu izdvojenog pristupa lokalnoj petlji za studeni 2013., za sve korisnike navedene u specifikaciji Hrvatskog Telekoma d.d. od 23. svibnja 2014., osim u slučaju višestruko prijavljenih smetnji, a u iznosu iz članka 15.3. Standardne ponude Hrvatskog Telekoma d.d. za uslugu izdvojenog pristupa lokalnoj petlji koja je bila u primjeni od 1. listopada 2013.

Točkom II. izreke rješenja nalaže se Hrvatskom Telekomu d.d. da u roku od 8 dana od dana primitka ovog rješenja izvrši obračun naknada iz točke I. ovog rješenja i obračunati iznos isplati H1 Telekomu d.d.

U tužbi protiv osporenog rješenja tužitelj prvenstveno osporava nadležnost tuženika za odlučivanje o predmetnoj stvari upućujući na odredbu članka 20. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine« broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14. dalje: ZEK) s obzirom na to da sporne obveze nisu neposredno i bitno vezane uz izvršavanje ZEK-a. U predmetnoj stvari sporna isplata naknade za zakašnjenje u ispunjenju određenih ugovornih obveza, što nije obveza iz ZEK-a već obveza iz ugovora i Zakona o obveznim odnosima pa smatra da je u predmetnoj stvari tuženi uzurpirao sudsku nadležnost što navedeno rješenje čini ništavim.

Nadalje ističe prigovor pogrešne primjene Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine« broj 47/09. – dalje: ZUP) te upućuje na odredbu članka 98. stavka 3. koji se primjenjuju u postupcima donošenja rješenja tuženog tijela, navodeći kako ista određuje da izreka mora biti kratka i određena. Osporenim rješenjem nisu određeni ni parametri za izračunavanje iznosa koje bi tužitelj trebao platiti po osporenom rješenju pa smatra da je iz tog razloga izreka neodređena i neizvršiva jer se njome ne rješava nego generira novi spor. Zaključno tužitelj predlaže da Sud održi raspravu ako zauzme stajalište da primjena materijalnog prava te formalni i procesno-pravni nedostaci osporenog rješenja nisu sami za sebe dovoljan razlog da sud oglasi osporeno rješenje ništavim ili da ga poništi bez održavanja rasprave.

Slijedom iznesenog predlaže da Sud donese presudu kojom će osporeno rješenje oglasiti ništavim, a podredno, ako nađe da se radi o upravnoj stvari, da osporeno rješenje poništi.

Tuženo tijelo u odgovoru na tužbu protivi se tužbi osporavajući prvenstveno osnovanost prigovora nenadležnosti navodeći da je veza ZEK-a i određenih naknada stvarna, neposredna i bitna s obzirom na to da se spor odnosi na regulatorne obveze tužitelja kao operatora sa značajnom tržišnom snagom, a koje su mu određene sukladno odredbi članka 56. ZEK-a. Okvirni sadržaj tih obveza propisan je člankom 58. ZEK-a koji propisuje regulatornu obvezu transparentnosti, člankom 59. ZEK-a koji propisuje regulatornu obvezu nediskriminacije i člankom 61. ZEK-a koji propisuje regulatornu obvezu pristupa i korištenja posebnih dijelova mreže, a konkretizirane u odlukama o analizama mjerodavnih tržišta. Analiza mjerodavnih tržišta je ključni dokument u kojemu se određuju regulatorne obveze i definira njihov konkretni sadržaj, pa se navedene usluge temelje na gore navedenim regulatornim obvezama. Tuženi nadalje upućuje na određene odluke Upravnog suda Republike Hrvatske u kojima se sud izjasnio da povrat neovlašteno naplaćenog iznosa nije samo stvar dužničko vjerovničkog odnosa između tužitelja i njegovih korisnika već da ulazi u domenu regulatornih obveza propisanih ZEK-om. HAKOM je, prema izričitoj odredbi članka 20. ZEK-a, obavezan riješiti spor između dva ili više operatora iako ta nadležnost nije isključiva u odnosu na sudsku već je kompletna što proizlazi iz stavka 5. navedenog članka Zakona.

U odnosu na dio tužbe koji se odnosi na naknade za kašnjenja za usluge koje nisu u području odgovornosti tužitelja upućuje s tim u vezi na rezultate upravnog postupka u predmetnoj stvari. Obveza tužitelja da na vrijeme obavijesti H1 o kvaru odnosno smetnji koji nisu u njegovoj domeni proizlazi i iz Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (»Narodne novine« broj 154/11. i 149/13.) pa prigovori tužitelja nemaju osnove za obračun naknade za kašnjenja u otklanjanju istih.

Tuženi se protivi i navodima tužbe vezanom uz navodnu neodređenost izreke navodeći kako su parametri jasno određeni, kako u izreci tako i u obrazloženju rješenja koje se tumači zajedno s izrekom, pa slijedom izloženog predlaže sudu da odbije tužbu kao neosnovanu.

Odgovor na tužbu podnijela je zainteresirana osoba H1 Telekom d.d. iz Splita očitujući se prvenstveno u odnosu na prigovore nenadležnosti navodeći kako je osnovni zadatak tuženika reguliranje obveza i spornih pitanja među operatorima pa svakako i pitanje naknade za kašnjenje. Smatra da tužitelj svojim korištenjem izraza »ugovorna kazna« nastoji dovesti sud u zabludu i dovesti u pitanje nadležnost tuženog za odlučivanje. S tim u vezi navodi kako je veza između predmeta spora i obveza iz ZEK-a neposredna, određena i konkretna pa je tuženik donio pobijano rješenje u granicama svojih ovlasti. Navodi također da je visina naknada koju je tužitelj dužan plaćati operatorima za kašnjenje u pružanju usluga određena od strane tuženog kao regulatornog tijela u okviru regulatorne obveze pristupa i korištenja posebnih dijelova mreže što je kao obvezujuće tužitelj ugradio u svoju Standardnu ponudu, što također govori u prilog nadležnosti tuženog za odlučivanje u sporovima u vezi navedenih naknada. U odnosu na naknade za kašnjenje u otklanjanju kvarova/smetnji za usluge izdvojenog pristupa lokalnoj petlji i za uslugu veleprodajnog širokopojasnog pristupa upozorava kako je kroz odredbe Standardne ponude za uslugu izdvojenog pristupa lokalnoj petlji propisana zaštita od neosnovanih prijava kvarova/smetnji od strane operatora korisnika te tužitelj ima pravo na naknadu od 400,00 kn za neosnovanu prijavu kvara. Stoga je nejasno, smatra zainteresirana osoba, čemu to tužitelj prigovara kada navodi kako je odredba tuženika nejasna odnosno kontradiktorna sama sebi. Također osporava tvrdnje da nije aktivno surađivao po pitanju otklona odnosno rješavanja kvara ili smetnje s tužiteljem već naprotiv ističe kako je upravo tužitelj nemalo puta iskoristio situaciju te prijavljivao otklon kvara ili smetnje, dok u stvarnosti do toga nije došlo.

Slijedom iznesenog predlaže Sudu da odbije tužbu tužitelja kao neosnovanu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.